

almindelig erkjendt, netop fra den Befolknings Side, som de Herrer jo ville give sig Mine af mere end nogen Anden at være fuldgyltige Repræsentanter for — at man maatte paakalde Overighedens og Regjeringens Beskyttelse mod Mormonernes slette Selskab, der let kunde fordærve de gode Sæder? Man frabad sig i Petitionerne at faae al denne raadne og sure Vin importeret her i Landet, som under Beskyttelse af høje og hellige Friheder kunde udbrede Raadenhedens Odelæggelse til Befolkningen (Afbrydelse af Solsteins Ledreborg) — Min ærede Nabo siger, det er grundlovmæssigt; men jeg siger, at den Gang, vi skrev Grundloven, var det vel fuldstændig bekjendt for Enhver, at disse store Friheder kunde gøres til Gjenstand for Misbrug, og at man for ikke at affjære den gode og rette Brug maatte udsætte sig for Misbrug, men det var næppe Meningen, at Danmarks Folkerepræsentation skulde optræde som Forsvarer af disse Misbrug.

Sindenburg: Med Hensyn til Grundlovens Forstaaelse kan jeg ganske henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimesteb). Jeg antager, at de ærede Forespørgere, og de Herrer, som ere enige med dem, forstaa Grundlovens § 88 saaledes, at Politiet vel kan forbyde Forsamlinger under aaben Himmel, men at det skal taale enhver Forsamling, som ikke holdes under aaben Himmel. Dette staar der imidlertid ikke. Grundlovens § 88 maa forstaaes saaledes, at Borgerne have Ret til at samle sig ubevæbnede i ethvert lovligt Diemed. Det er nødvendigt at underforstaa dette, og det er i Virkeligheden ogsaa blevet erkjendt af den ærede Ordfører for Forespørgerne ved den Maade, hvorpaa han udtalte sig imod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds. Da dette ærede Medlem nemlig sagde, at det dog ikke kunde være lovligt at samle sig for at stille Opfordring til Folk om at slaa hinanden ihjel, svarede den ærede Ordfører, at derom var der jo ikke Tale. Jeg antager saaledes, han vil indrømme, at det, dersom man gjorde det Lankeexperiment, at en Forsamling, som samlede sig under Paaberaabelse af § 88, havde et saadant Diemed, ikke vilde være rigtigt af Politiet at taale det. Men om der end ikke har fundet Forsamlinger Sted i et saadant Diemed, har der aldeles bestemt fundet Forsamlinger Sted i det Diemed at opfordre Folk til paa anden Maade at tilsidefatte Statens Love, nemlig ved at indgaa bigamiske Forbin-

delser. Der har fundet Forsamlinger Sted, som ere gaaede ud paa at bringe den Bevidsthed ud blandt Folk, at det er i sin Orden, at det er rigtigt, og stemmende med den virkelige Moral, paa een Gang at indgaa flere Ægteskaber. Siger man nu, som det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjöring), at den omhandlede Lære kun i et enkelt Punkt, som han udtalte sig, kunde siges maaste at stride imod Sædeligheden, skal jeg tillade mig at meddele Thinget en lille Historie, som jeg tror er oplysende for, hvorledes denne Lære stiller sig i den almindelige Anskuelse og i det praktiske Liv. To tvrige Mormoner talte med hinanden; den Eine var Sømand, den Anden var i en anden Stilling. Den Sidste sagde til Sømanden, at det var sørgeligt, at Læren ikke gjorde større Fremskridt, men at han for sit Vedkommende troede, at den, naar man vilde opgive Sætningen om Pluralitet, vilde vinde langt større Udbredelse. Deril svarede imidlertid Sømanden meget bestemt, at han da ikke vilde give 4 Skilling for hele Næsten. Dette er, tror jeg, den populære Opfattelse af denne Lære, og at det, naar man gaar ud paa at vinde Profelyter, er det sidste Punkt, som pointeres. Jeg antager derfor, at en Politimester er i sin gode Ret, naar han opfatter en Forsamling, hvor man gaar ud paa at prædike Mormonismen, som en Opfordring til Folk om ikke at lade sig genere ved at indgaa bigamiske Forbindelser, som en Forsamling, der gaar ud paa at indprente, at dette, om end Ægteskabslovene her til Lands forbyde det, er Noget, som fra et høiere Synspunkt maa anses ikke blot for tilstedeligt, men endog for fuldkommen anbefalelsesværdigt. Naar det nu foreligger, at saadanne Forsamlinger gaa ud paa at indprente Almuen, til hvilken man jo i Hovedsagen ved saadanne Leiligheder henvender sig, at dette er i sin Orden, forekommer det mig klart, at Politiet maa have Ret til at modsætte sig noget Saadant; det følger af Politiets Pligt, og det stemmer med dets Opgave. Vil man sige, at Saadant ikke sker alle Steder, navnlig ikke, hvor der er nidkjære Præster, som optræde derimod, og at det, naar det ikke sker overalt, ikke bør ske nogetseds, da er dette en fuldkommen urigtig Slutning. Under den tidligere Tingenes Tilstand blev Majestæten undertiden generet ved, at underordnede Embedsmænd, Politimestre, med altså stor Nidkjerhed paatalte Fornærmelser mod Majestæten, og der udkom derfor 1755 et Reskript, som gik ud paa, at der ikke, naar saadanne Fornærmelser mod Majestæten frem-